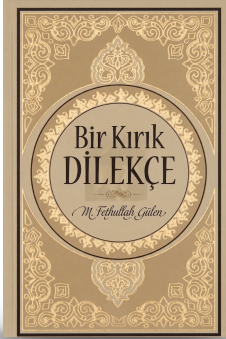

DUÂ

VE ÖNEMİ

Haftanın Duâsı 8. Duâ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

→ Besmele

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

→ Hamdele

وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَي رَسُولِنَا مُحَمَّدٍ
وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

→ Salvele

8. Allahım! Senin güzel isimlerini, ulvî sıfatlarını, kitaplarında indirdiğin ve peygamberlerine bildirdiğin kelimelerini şefaathçi yaparak günahlarımızı bağışlamayı, kalblerimizi dupduru hâle getirmeni, nefislerimizi arındırmanı ve bizleri, nimetlerinle donattığın nebîlerle, sıddıklarla, şehitlerle ve salih kullarınla beraber eylemeni dileniyoruz.

Ey Rabbimiz! İşte ellerimiz, Sana kalkmış hâlde.. kalblerimiz, Sana tevekkül duygusuyla dopdolu.. boyunlarımız eğik ve kıldan ince.. ve biz huzurunda kemerbeste-i ubûdiyet içinde elpençe divan duruyoruz.

Rabbimiz! Sen cezalandırdığın zaman mutlaka adaletinle muamele edersin; kaldı ki Sen yaptıklarından dolayı muâheze edilemeyen yegâne Zâtsın. Affına gelince, o hiç şüphesiz Senin fazl ve keremindendir, ona karşı hamd ü sena da ancak Sana edilir.

Ey her varlığa lütuf deryasından nimetler yağdıran ve ikramı her ikram sahibinden sonsuz derece üstün olan, ey herkesi ve her şeyi şefkat ve merhametle kuşatan! Her an bizimle ol ve bizi hiç bir zaman yalnız bırakma; cömertlik ve merhametinle gönüllerimizi doyur, ikram ve rahmet yağmurlarından bizleri mahrum eyleme.

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Bu haftaki sohbetimizin ana fikri;

Ahırzaman müslümanları olarak gönül
dünyamızda "DUA" nın yeri nerede olmadır?
Maneviyata ayırdığımız vaktimizi (az dahi olsa)
nasıl bereketlendirebiliriz?

Duâ ile ilgili ayet-i kerîmeler;

Duâ etmeyi emreden ayet-i kerîme;
Mü'min Suresi 60. âyet;

﴿60﴾ وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ

Rabbiniz şöyle buyurdu:

'Bana dua edin, duanıza icabet edeyim

Allah'ın bize yakın olduğunu, ve
dualarımıza icabet edeceğini bildirdiği
ayet-i kerîme; Bakara Suresi 186. âyet;

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ
أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ
فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿186﴾

"Kullarım sana benden sorarsa, (bilsinler ki) ben gerçekten
çok yakıным. Bana dua edenin duasını icabet ederim. O
halde onlar da benim çağrıma uyusunlar ve bana
inansınlar ki doğru yolu bulabilsinler."

الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ

Dua, ibadetin ta kendisidir.

Ebu Davud, Salât 358 (No: 1479); Tirmizî, De'avât 1 (No: 3247)

الدُّعَاءُ مُخُّ الْعِبَادَةِ

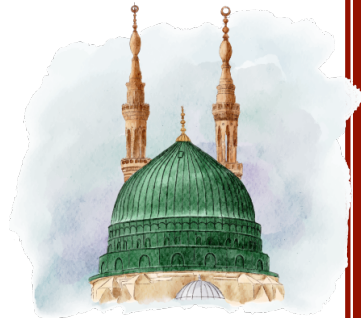
"Dua, ibadetin özüdür."

Tirmizî, De'avât 1 (No: 3371)

سَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ
فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُحِبُّ أَنْ يُسْأَلَ

"Allah'ın lütfundan ve fazlından
isteyin; çünkü Allah Kendisinden
istenilmesini/dua edilmesini sever."

Tirmizî, De'avât 115 (No: 3571)

DUÂ

Duâda esas olan onun kabulüne inanmak ve güvenmektir. Duâda elleri açmak bir yana, insan asıl gönlünü açmalıdır. Sabah ve ikindiden sonra yapılan dualarda söylenen cümleler *Mecmûatü'l-Ahzâb*'da mevcuttur;³⁷ ama az bir farkla ka-

Gümüşhânevî Hazretleri, *Mecmûatü'l-Ahzâb*'da duaların faziletine dair pek çok şey söylemiş. Bunlardan ilk bakışta çok mübalağalı gibi görünen şeyleri Üstad'ın verdiği ölçüler çerçevesinde anlamak lazım. Yani o durum, okuyanı ilgilendirir. Başka bir ifadeyle, meselâ, “Şu duayı bir kere okuyan Cennet'e girer.” denildiği zaman bunu, “Bu dua öyle bir duadır ki, onu inanarak, gönlünü vererek lââyık-ı vechiyle bir kere okuyan Cennet'i kazanabilir şeklinde anlayabiliriz.

³⁷ *Mecmûatü'l-Ahzâb*, (Şâzilî cildi) s.333-336.

³⁸ *Mecmûatü'l-Ahzâb*, (Şâzilî cildi) s.333.

Benim öyle inancım var ki, bir insan gönlünü açsa ve kâmil imanıyla bir kere “Allah!” dese, sonra kendini onuncu kattan aşağı atsa, betonlar paramparça olur da ona bir şey olmaz. Bilhassa âlem-i İslâm’ın kan kustuğu şu günlerde göğsünü çatlatırcasına dua etmek lâzım, buna ihtiyaç var.

Fâtiha, En Güzel Duadır

Dua okuyacağım zaman bir hadis-i şeriften istinbatla Fâtiha sûresini okuyorum, sonra da (meâlen) “Allahım, işte bu şifa vesilesi Fâtiha’dır; sen de Şâfi’sin, şifa veren yalnız sensin. Senden başka şifa verebilecek kimse ve senin şifandan başka da şifa yoktur. Hastalığımı gider, bu derdime deva ver. Hastalıktan hiçbir eser bırakmayacak bir şifa nasip et!” diyorum.

Evet, en güzel dua Fâtiha'dır. Samimi bir kalble, hangi hastalığa okunursa okunsun biiznillah şifa vesilesi olur. Zaten, Fâtiha'nın isimlerinden biri de "Şâfiye"dir. Ayrıca, başka yirmi kadar ismi de vardır. Meselâ, namazda okunması vacip olduğundan "Sûretu's-Salât"; başlı başına yeterli olduğundan "Vâfiye" ve "Kâfiye"; bütün sûrelerin aslı ve özü durumunda olduğundan "Ümmü'l-Kitab" ve "Esas" bu isimlerden bazılarıdır.

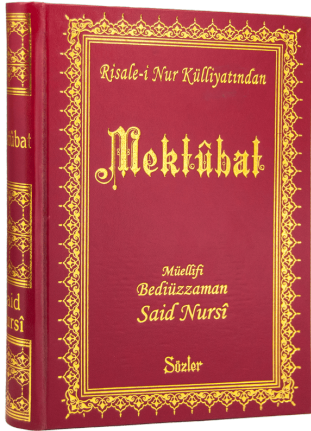
Siz de her türlü dert ve sıkıntınızın izâlesi için Fâtiha'yı okuyup, "Rabbim, işte bu sûre Kâfiye'dir. Senin izin ve inayetinle her derde yetebilir. Sen Kâfi'sin. Okuduğum şu sûre hürmetine dert ve sıkıntılarım hususunda bana yardımcı ol!" diyebilirsiniz.

Üstad mecmuatul ahzab onbeş günde bir hatmediyor.

Allah'ı Anma ve Dua

hizmet düsturu

Hak dostları evrâd u ezkâra (Kur'ân ve dua okumaya, Allah'ı anmaya) çok önem verirler. Her gün bir miktar Kur'ân okuma ve değişik dualarla Allah'a niyazda bulunmanın onunla irtibatımız açısından çok önemli olduğunu söylerler. “Her fert, kendi gücü nispetinde bir şeyler belirlemeli ve onu her gün okumalıdır.” derler. Üstad Hazretlerinin *Mecmûatü'l-Ahzâb*'ı on beş günde bir hatmettiğini bir yakınından birkaç defa dinledim.⁴⁶ O kitap üç cilttir; demek ki, ciltlerden her birini beş günde bir okuyor. Onca kitap yazma, telif, tashih, arkadaşlarıyla görüşme, yaşadığı ağır şartlar, hapisaneler, takipler, tevkifler, tarasutlar, tehcirler... Bütün bunlara rağmen evrâd u ezkârında hiç kusur etmiyor.

Üstadımız dua konusunda 24.Mektubun Zeylinde aşağıdaki cümlelerle nazarları başka bir yöne çeviriyor;

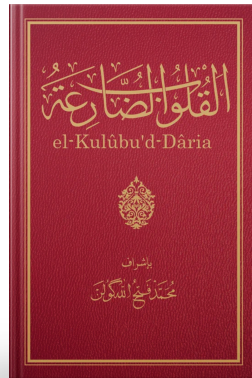
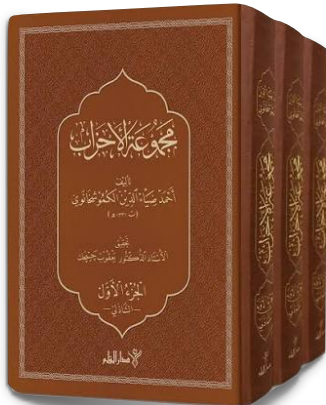
Duanın en güzel, en latîf, en leziz, en hazır meyvesi, neticesi şudur ki: Dua eden adam bilir ki; birisi var ki onun sesini dinler, derdine derman yetiştirir, ona merhamet eder.

O'nun kudret eli her şeye yetişir. Bu büyük dünya hanında o yalnız değil; bir Kerîm Zât var, ona bakar, ünsiyet verir. Hem onun hadsiz ihtiyâcâtını yerine getirebilir.. ve onun hadsiz düşmanlarını def edebilir bir Zât'ın huzurunda kendini tasavvur ederek bir ferah, bir inşirah duyup, dünya kadar ağır bir yükü üzerinden atıp “Elhamdulillahi Rabbil Alemin” der.

DUA PAYLAŞIMI HAKKINDA
NELER TAVSİYE EDERSİNİZ?

Birbirini tanıyan, bilen insanlar değişik gruplar hâlinde dua okuyabilirler. Meselâ, *Büyük Cevşen*'i birkaç kişi paylaşıp okuyabilir. Paylaşıldıktan sonra artık her insanın kendisine ayrılan bölümü okuması onun için gerekli olur. Yani “Allah’ı anma, zikretme hususunda ben her gün şu kadar bir şey yapacağım.” diyen insan, üzerine bir sorumluluk almış olur ve bu sorumluluğu yerine getirmesi artık zarurîdir. İsteyenler *Büyük Cevşen* dediğimiz hizbi baştan sona kadar kendi başlarına da okuyabilirler. Fakat bir heyet hâlinde okuyunca, herkesin defter-i a’mâline o okumanın bütününden hâsıl olan sevap yazılır. Hakikî şahs-ı mânevî teşekkül edince herkes bütünü okuduğu kadar okumuş olur.

Hocamızın Mecmuatu'l-Ahzaab isimli 3 ciltlik duâ kitabını, tekrardan tashih edip, yeni arapça matbaa harfleriyle derleyip, tek cild halinde basmaya vesile oldu. Bu harika dua kitabının ismi; EL KULUBUDDARİA

Bu hususta özellikle *Mecmûatü'l-Ahzâb*'ın çok istifadeli olacağını düşünüyorum; çünkü o kitap, oldukça geniş ve pek çok velinin dualarından değişik bölümler ihtiva ediyor. Gümüşhânevî Hazretleri onları toplarken bugünkü ölçülerde tashih etme imkânı olmamış. Üstad'ın eline de ondan geçmiş. O okuduğu yerleri kısmen tashih etmiş. Keşke bir iki gayretli insan yeniden onun üzerinde çalışsa ve o kitabın elden geldiğince hatasız olarak basılmasına vesilelik etse.

Not: Bu satırlar yazıldıktan sonra Hocamızın talebelerinden Mustafa Yılmaz abi, El-Kulubu'd-Daria kitabını Türkçe'ye çevirdi.

Duâ okurken manasının bilmenin önemini yılarca anlatan Hocamız, bu teşvikleriyle 700 sayfadan fazla bir dua kitabını Türkçe olarak da literatürümüze kazandırmaya vesile oldu.

(Metinden devam)

O basıldıktan sonra duaya iştiyaklı mü'minler aralarında taksim ederler. Öyle bir metod geliştirirler ki, herkes farklı zamanlarda farklı yerleri okur. Meselâ, bir ay boyunca řu bölümü okuyan insan, ikinci ay diğerk arkadaşının yerine geçer. O üçüncü arkadaşın, o da dördüncü arkadaşın yerine... Böylece herkes *Mecmuatü'l-Ahzâb*'ın her yerini okumuş olur. Gördüğü duaların orijinal, yepyeni olması insanda ayrı bir heyecan uyarır.

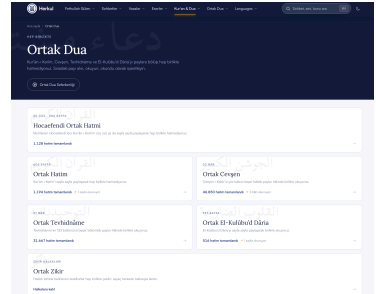
Meselâ, Şâh-ı Geylânî'nin insanın gönlünde ürperti hâsıl eden duasını bile otuz gün üst üste okuyan biri, zamanla onu ilk gün okuduğu gibi duyamayabilir. Fakat bu duayı ikinci ay biraz bekletir, başka dualar okur, ona karşı içinde hâsıl olan ülfeti giderir ve bir müddet sonra tekrar o bölüme dönerse yine ilk defa okuyormuş gibi duyup hissedebilir. Benim ömrüm vefa eder mi bilemiyorum; ama istiyordum ki, ben de onu birkaç arkadaşım ile paylaşıp okuyayım. Bunun nasip olmasını çok arzu ederim.

Bazen Őu husus kafama takılıyor: İŞin esası, bir kenara çekilip kimseye demeden dua okumaktır. Fakat burada “Ben de böyle bir kenarda dua okuyabilirim, kimseye ihtiyacım yok.” gibi bir gizli bencillik var mıdır, bilemiyorum. Eğer varsa bu çok tehlikelidir. Bir başkası da “Ben kendim bir kenara çekilip dua okuyabilirim; ama arkadaşların dualarının arasında olursa benim dualarımın da kabule daha yakın olacağını umarım.” düşüncesinde olabilir. Böyle bir yaklaşımla duanın hiç olmazsa bir parçası, yarısı veya çeyreğini arkadaşlarıyla beraber okur. Fakat bu ikincisinde de görünme, duyulma hissi bulunabilir. Bunların hepsi tehlikelidir. Dua öyle hâlis olmalı ki, ona hiçbir mülâhaza bulaşmamalı. Onun sağından solundan, altından üstünden, neresinden bakılırsa bakılsın şeffaf, saydam bir şey gibi hep Zât-ı Ulûhiyet tecellîleri görülmeli. [Dua seferberliği](#)

DUÂ SEFERBERLIĞI

Bazen de, meselâ aynı camide namaz kılan insanlar birbirlerine “Gelin selef-i salihînden rivayet edilen şu duaları okuyalım. Meselâ, bir gece kalkalım, iki üç saat sürse de on dokuz defa Fetih sûresini okuyalım.” diyebilirler. Ama herkes içinden gelerek katılmalıdır böyle bir dua şirketine. Fırlamalı, kalkmalı yerinden... Bir hâcet namazı kılmalı; *Büyük Cevşen*’i, *Evrâd-ı Kudsiye*’yi, *Sekîne*’yi okumalı. Arkadaşlarıyla beraber on beş yirmi dakika okuyorsa, sonra da kimsenin görmeyeceği, aklına herhangi bir mülâhazanın gelmeyeceği bir yere gitmeli, bir yarım saat de orada okumalı.

Pratik, ulaşılabilir,
basit, kullanışlı,
bereketli duâ
halkası:
Herkul.app
Ortak Duâ

resimlere tıklayarak internet sitesine
gidebilirsiniz

Evet, yalnız başına okurken “Bak, arkadaşlardan kaçtım, kendi kendime kimse görmeden yapıyorum, daha ihlâslıca oluyor.” duygusuna kapılma veya “insanlar duysun, görsün” diye başkalarına sesini duyurma ve bu ikisinde de şeytana kapı aralama olabilir. Üstad Hazretleri, sesli okuyup insanlara duyurmayı İmam Gazzâlî’ye dayandırarak istihsan ediyor: “Ben önceleri sesli okuyordum; ama işin içine riya girer mi diye de endişe ediyordum. Sonra gördüm ki, İmam Gazzâlî ‘Başkalarını uyarma ve teşvik etmeye matuf olunca mahzursuzdur.’ diyor.”⁴⁸ Fakat bütün bunlarla birlikte kalbimiz Üstad’ın kalbi de değil.

Bilindiđi üzere peygamberler masum ve masundur; hem onlar günah işlemezler, hem de günah ve hatalara karşı Allah (celle celâluhu) onları muhafaza eder. Bediüzzaman gibi insanlara gelince, onlar masum değilse de masundurlar; yani, günahsız olmasalar bile Cenâb-ı Hakk'ın sıyaneti altındadırlar ve Allah onlara günah işletmez.

⁴⁸ Bediüzzaman, *Kastamonu Lâhikası* s.153.

⁴⁹ Bediüzzaman, *Lem'alar* s.162 (On Yedinci Lem'a, On İkinci Nota).

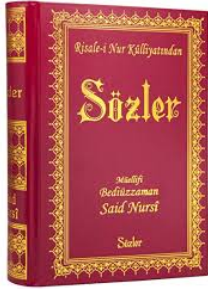
Evet, günah ve hataların ötesinde Cenâb-ı Hakk'ın rahmeti var, o dilerse çok küçük şeylerden dolayı da affeder. Hem Üstad'ın, hem İmam Gazzâlî'nin ve hem de Muhâsibî'nin dediği gibi hayattayken insan korkuyla tir tir titremeli; ama çaresiz kaldığı ölüm anında ümide ve recaya sarılmalı ve “Ya Rab, benim hiç sermayem yok; sadece ‘Lâ ilâhe illallah, Muhammedün Resûlullah’la Sana geliyorum.” demeli. Sekerât-ı mevtte recaya sığınmalı ve “Artık elimden bir şey gelmez; fakat Senin rahmetin melceimdir, ‘rahmeten lilâlemîn’ olan habîbin de şefaâtçim.” duygusunda olmalı. Ne var ki, o zorlu dakikalarda bu hâli yakalayabilmek, her şeyi yerli yerine koymaya ve temiz olup temiz kalmaya bağlıdır.

İnsan, iyilik yapma, iyi bir kul olma, her işi ihlâsa bağlama hususunda kat'iyen kanaatkâr olmamalı. Kulluk hususunda hırsla, ölesiye daha iyiyi, daha güzeli talep etmeli. Başka türlü davranmak dûn himmetlik olur. Hele kendini Kur'ân talebesi kabul edenler, veli olup uçsalar dahi, “Bu işte bir bit yeniği vardır, ben ihlâsımı bir daha gözden geçirmeliyim, kalbimi derinlemesine yoklamalıyım. Kontrol etmeliyim kendimi, onunla alâkalı olan mülâhazaların dışında başka mülâhaza var mı gönlümde, başka bir şey düşünüyor muyum?” demeli; sadece onun rızasını aramalı.

- - - - -

Cenâb-ı Hak, bizi bir şekilde belli bir yere kadar çekmiş; kalbimize iman nuru koymuş ve bize başkalarının imanı hususunda hizmet etme imkânları lütfetmiş. Bu ilk lütuf, ilk mevhibe, ilk vârid; bunun nemalandırılıp bir sermaye gibi değerlendirilmesi lazımdır. İradelerimiz sadece birer şart-ı âdî... Bir yere getiren, lütfeden o. “Kendi aklımla buldum, bu başarılar benden.” sözü firavunların ifadesi. “Estağfirullah ya Rabbi, Sen verdin, Sen ih-san ettin!... Tutmasaydın, biz burada duramazdık; bakmasaydın, görülüp gözetilen olamazdık. Tut bizi Allahım; tut ki, edemeyiz sensiz!” yakarışı imanlı gönüllerin sesi.

Üzerindeki lütufları, elde ettiği başarıları kendi kabiliyeti, istidadı ve becerilerine bağlayanlar mânânen terakki edemezler. İşleri Allah'a verince Cenâb-ı Hak ruhta bir inkişaf yaratır. Zannediyorum, herkes kendi hayatı açısından meseleyi değerlendirse bir tarafa çekilmiş, çağrılmış, hatta bir hayır yoluna zorla sürüklenmiş olduğunu görür. Bizden çok daha zeki, akli her şeye eren insanlar vardır ki, Kur'ân dairesinin dışında kalmıştır. Çok samimi talebe olduğumuzu söyleyemeyiz. Bir Bediüzzaman Hazretleri gibi kendimizi yürekte bu işe verdiğimizizi, hiç sönmeyen bir heyecanla, bütün mülâhazaları kafamızdan atarak milletimize hizmet ettiğimizi söyleyemeyiz. Fakat böyle işin kenarından köşesinden tutuyorsak, uhrevî yanı itibarıyla bu bile Cenâb-ı Hak'ın büyük bir nimetidir. Yoksa bütün bütün zayi olup gideriz. Kabiliyetimiz değil, istidadımız değil; O'nun lütfu sadece.

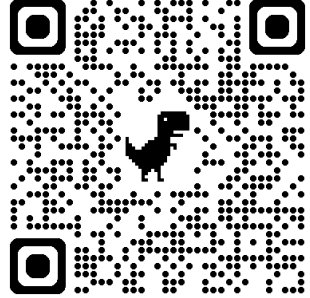

10. SÖZ

Üstadımız 10.Söz'in 5.Suretinde çok güzel bir dua yazdırmış;

“Ey bizi nimetleriyle perverde eden Sultânımız! Bize gösterdiğin nümûnelerin ve gölgelerin asıllarını, menbâlarını göster. Ve bizi makarr-ı saltanatına celbet. Bizi bu çöllerde mahvettirme. Bizi huzuruna al. Bize merhamet et. Burada bize tattırdığın lezîz nimetlerini orada yedir. Bizi zevâl ve teb’îd ile ta’zîb etme. Sana müştâk ve müteşekkir şu mutî raiyyetini başıboş bırakıp îdam etme.”

Konu ile alakalı Videolar

Youtube: Nasıl Dua Edilmeli Fethullah Gülen Hocaefendi

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَصْرِ (1) إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ (2) إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ (3)

Bismillahirrahmânirrahîm.

1- Ve'l- Asr

2- Innnel innsâne le fî husr

3- İllellezîne âmenuu ve amilu's-sâlihâti

ve tevâsav bi'l-hakki ve tevâsav bi's-sabr